

Instytut Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni
przeciwko Narodowi Polskiemu
Dyrektor Sekretariatu Prezesa

SP 065 - 5 (4) 108

Warszawa, dnia 4 lipca 2008 r.

Pani
Danuta Przywara
Prezes Zarządu Helsińskiej Fundacji
Praw Człowieka

Pani
Halina Bortnowska-Dąbrowska
Przewodnicząca Rady Fundacji

bezwonne Pani Prezes
bezwonne Pani Przewodnicząca

W odpowiedzi na opublikowane w serwisie PAP w dniu 30 czerwca 2008r. oświadczenie Komitetu Helsińskiego, dotyczące rzekomego łączenia przez dr Piotra Gontarczyka „funkcji oskarżyciela publicznego z rolą autora omawiającego w swoich publikacjach sprawy, które były, są lub mogą w przyszłości stać się przedmiotem postępowania lustracyjnego” stwierdzam, co następuje.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 18 października 2006r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (tj. Dz. U. z 2007r. nr 63, poz. 425 wraz z późn. zm.) postępowania lustracyjne właściwy Sąd Okręgowy wszczyna na wniosek prokuratora Biura Lustracyjnego, lub prokuratora Oddziałowego Biura Lustracyjnego (ewentualnie osoby, która została publicznie pomówiona o fakt pracy, lub służby w organach bezpieczeństwa państwa albo współpracy z nimi). Dr Piotr Gontarczyk nie jest i nigdy nie był prokuratorem (o czym członkowie Komitetu Helsińskiego doskonale wiedzą), stąd nie może on wbrew temu, co twierdzą sygnatariusze przedmiotowego oświadczenia, występować w charakterze oskarżyciela publicznego w postępowaniu lustracyjnym. W Biurze Lustracyjnym IPN – KŚZpNP dr Piotr Gontarczyk odpowiada za realizację zadań o charakterze czysto historycznym, o których mowa w art. 52a pkt 6, 7 i 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1998r. o Instytucie Pamięci Narodowej

– Komisji Ścigania zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu (tj. Dz. U. z 2007r. nr 63, poz. 424 wraz z późn. zm.) tj. za:

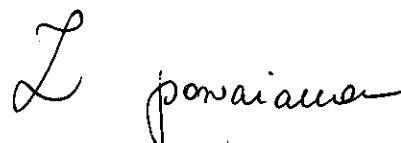
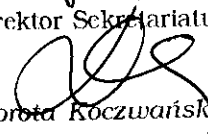
- (pkt 6) opracowanie i publikowanie na podstawie dokumentów zgromadzonych w archiwach IPN katalogów, zawierających dane osobowe pracowników, funkcjonariuszy i żołnierzy organów bezpieczeństwa państwa,

- (pkt 7) przygotowanie i publikowanie katalogów zawierających dane osobowe osób, wobec których zachowały się dokumenty świadczące o tym, iż były one rozpracowywane przez organy bezpieczeństwa państwa, a wobec których nie stwierdzono istnienia dokumentów świadczących, że byli pracownikami, funkcjonariuszami, żołnierzami organów bezpieczeństwa państwa, lub współpracowali z tymi organami,

- (pkt 8) przygotowanie i publikowanie katalogów, zawierających dane osobowe osób zajmujących kierownicze stanowiska w b. PZPR, b. ZSL i SD, a także były członkami RM PRL, lub kierownikami centralnych organów administracji państwowej PRL.

Publikując zatem wyniki swoich (i Sławomira Cenckiewicza) badań odnośnie dokumentów SB, dotyczących Lecha Wałęsy i jego domniemanych związków z tą służbą, dr Piotr Gontarczyk nie tylko nie naruszył obowiązujących przepisów (co imputują mu sygnatariusze przedmiotowego oświadczenia), lecz wręcz przeciwnie – realizował nałożony z ustawą obowiązek. Z treści art. 52 pkt 7 ustawy o IPN jasno wynika, iż przed ewentualnym umieszczeniem kogoś w katalogu osób rozpracowywanych koniecznym jest ustalenie, czy istnieją dokumenty świadczące (to nie znaczy, że przesadzające) o tym, iż dana osoba współpracowała z organami bezpieczeństwa państwa i takie dokumenty dotyczące Lecha Wałęsy dr Piotr Gontarczyk i dr Sławomir Cenckiewicz ujawnili..

Praca dr Piotra Gontarczyka i dr Sławomira Cenckiewicza jest właśnie wynikiem przeprowadzenia takich ustaleń, do których, co podkreślam jasno, Instytut Pamięci Narodowej został zobowiązany przez ustawę.

Dyrektor Sekretariatu Prezesa

Dorota Koczwańska-Kalińska